

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De præmio iustorum. ca. 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

his neque ex voluntate viri, sed ex deo nati sunt. Quod præterea domus dei sint apostolus Paulus Corinthios instruens declarat, cum ait, Nescitis quia templum dei estis, & spiritus dei habitat in vobis? Et iterum, An nescitis quoniam membra vestra templum sunt spiritus sancti, qui in vobis est. Et cum non modo intra se deum habitantem habeant, verumetiam ipsi in deo habitent, hoc est in templo non manufacto neque huius creationis. Inter vasa quoque templi computantur, ex his Paulus vas electionis appellatus est, portans nomen domini in gentibus & ipse in domino permanens. Cæteri etiam apostoli apostolicique viri vasa electa fuerunt, vasa magnæ domus, alij quidem aurea, alij vero argentea. Ad quos propheta: Mundamini (inquit) qui ferris vasa domini. Neque poterit esse vas domini, qui ab omnibus nequitiae sordibus non fuerit emundatus. Etenim peccator quoque vas est sed in contumeliam factum non in honorem, vas impurum, vas non dei, sed diaboli. Quisquis igitur & spiritus sancti habitaculum, & vas dei sanctificatum atque utile esse desideras viam derelinque vitiorum, ac per virtutum semitam gressus tuos dirige, ab otio atque voluptatibus discede, & ad cælum ascendendi labori ac sollicitudini te quamprimum accinge ut pro iustitiæ fideique operibus mercedem capere mereare sempiternam, & tandem in illo, pro cuius amore te exercueris feliciter conquiescas.

De præmio iustorum

Caput XIII

ET enim si iustitia pietateque præditi homines ab omnipotenti deo tot tantisque bonis afficiantur in terra, quanto magis in cælo? ubi æternum eis ipse constituit habitaculum, ubi sedem perfectæ consummatæque beatitudinis esse voluit. De qua in proverbii dicitur, Habitacula iustorum benedicentur. Et in psalmo: Sanctificavit tabernaculum suum altissimus. Cumque ita sit, illi proculdubio qui illuc transferentur perpetuo beati ac beati erunt, gaudentes in conspectu

1. Cor. 3. 16.

1. Cor. 6.

2. Tim. 2.

Isaia 58.

Provi.

psal. 47.

- dei semper, iam salutem consecuti nulli prorsus industria obnoxiam, nullius sollicitudinis participem, bonorum omnium plenam atque confertam. Idcirco psalmista ait, Vox exultationis & salutis in tabernaculis iustorum. Idem alibi, Gaudebunt campi & omnia quæ in eis sunt. Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum a facie domini, quoniam venit iudicare terram. Tunc enim iusti rapiuntur ab angelis obuiam Christo, & ad partem dextram collocati cum ipso ad caeleste regnum transmigrabunt, ipso Christo domino dicente, Venite benedicti patris mei percipite regnum a constitutione mundi vobis paratum, qui & in peregrinos hospitaes, & in egenos liberales, & in afflictos iustis misericordes, accipite tandem pro modicis magna, pro terrenis caelestia, pro breuius sempiterna. Hæc igitur erit benedictio illa, de qua Salomon ait, Benedictio domini super caput iusti. Quam rem latius quidem explicat psalmista dicens, Quis ascendet in montem domini? aut quis stabit in loco sancto eius? Et respondet, Innocens manibus & mundo corde, id est, qui nec actionis improbae, nec cogitationis malignae vitio fuerit pollutus. Deinde sequitur, Qui non accepit in vano animam suam, nec iuravit in dolo proximo suo, hoc est, qui post vanitates & insanias huius mundi non abiit, nec quemquam verbis ad fraudem compositis decipere est conatus. Hic inquit, accipiet benedictionem a domino, & misericordiam a deo salutaris suo. Non enim ex operibus iustitiae quæ fecimus nos (ait Apostolus) sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit. Iustitia quidem idoneos reddit ad promerendam gratiam, sed profecto nisi Christi domini merita accessissent beatitudinis donum accipere nemo dignus esset. Vnde & in psalmo est dictum, Salus iustorum a domino. Nemo igitur suis meritis arroget, quod diuinæ est liberalitatis, ne elatione amittat, quod in humilitate sperauit. Iustus quia in omnibus se submittit, a domino sublimatur, iuxta illud Ecclesiastici, Qui operatur iustitiam ipse exaltabitur. Non solum autem se submittit qui iustus est, sed etiam omni proficit probitate, vitiaque deuitat.
- psal. 117.**
Psal. 95.
- Matt. 25.**
- Prou. 10.**
Psal. 23.
- Titum. 3.**
- Psal. 36.**
- Eccle. 20.**

Sic enim in Isaia legitur. Qui ambulat in iustitijs & lo-
 quitur veritatem, qui proicit auaritiam ex calumnia,
 & excutit manus suas ab omni munere, qui obturat au-
 res suas ne audiat sanguinem, & claudit oculos suos ne
 videat malum, iste in excelsis habitabit. Igitur qui in
 his non ambulat, non est iustus, & qui non est iustus, ha-
 bitare in excelsis non poterit. Iustum autem per eundem
 prophetam consolatur dominus, & promissis remunera-
 tionis allicit dicens. Dicite iusto quoniam bene, quo-
 niam fructum adinventionum suarum comedet. Porro
 iustorum remuneratio quid est aliud, nisi æterna beati-
 tudo? Beati, inquit propheta, qui custodiunt iudiciũ &
 faciunt iustitiam in omni tempore. Et alibi, Beati im-
 maculati in via, qui ambulant in lege domini. Et in euã-
 gelio, Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam, quoniam
 ipsi saturabuntur. Hi enim pro operibus iustitiæ reple-
 buntur bonis felicitatis æternæ, & ipsa virtutum esuri-
 es ac sitis refici merebitur dapibus gloriæ cælestis, di-
 cente propheta. Iusti epulentur & exultent in conspe-
 ctu dei, & delectentur in lætitia. Illustrabuntur insuper
 ex diuina visione, & animæ beatificatæ decor redunda-
 bit in corpore immortalis atq; incorruptibili, dicente
 saluatore. Tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno patris
 eorum. Caterum ne pluribus immoremur in singulis,
 nemo est qui vel fando explicare, vel cogitando queat
 comprehendere, quanta siue qualis iustorum in cælesti
 regno sit merces, hoc tibi testatur Apostolus, dicens,
 Nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis
 ascendit, quam grande bonum sit, quod deus ipse suis
 dilectoribus possidendum fruendumq; præparauit. Au-
 diamus igitur (si tale bonum consequi cupimus) Petrum
 apostolum exhortantem. Succincti (inquit) lumbos me-
 tris vestræ, sobrii ac perfecti sperate in eam, quæ offer-
 tur vobis gratiam, in reuelatione Iesu Christi, quasi fi-
 lii obedientiæ, non configurati prioribus ignorantia
 vestræ desiderijs, sed secundum eum q̄ vocauit vos san-
 ctum, vt & ipsi in omni conuersatione sancti sitis. Tanti
 est ergo faciēda pie sancteque viuēdi v̄tus, q̄ ipsa v̄-

Isa. 33.

Isaia. 3

Psal. 105

Psal. 118.

Psal. 67

Matth. 13.

1. Cor. 2

1. Pet. 1

Marci Maruli

tutis merces, quæ est summum hominis bonum, ad quod per hanc quidem virtutem peruenitur. Tales igitur sumus, qualibus ista quæ dicta sunt, conferri credimus.

De peccatis principalibus per septem lepræ genera significatis.

Cap. XIII.

Porro bonitatem ipsam magis ac magis expetimus, cum peccati quod mala considerauerimus. Quicquid legi diuinæ aduersat, quicquid virtutibus contrarium est, rationique repugnans, peccatum est, inter peccatum & delictum quidam discernunt, delictumque leuius esse aiunt. Id enim delictum dici, cum non facimus quod debemus; peccatum vero, cum committimus quod non debemus, in illo boni omissionem esse, in hoc perpetrationem mali. Vtrobique tamen vocabulo scriptura pluribus in locis indifferenter indistincteque vtitur. Ceterum non parua inter se peccatorum discrimina sunt, cum aliud alio longe grauius sit deestabileque magis, vel diuersi generis atque conditionis. Peccatum in lege veteri per lepram significari nouimus; & sicut variae ibi lepræ species norantur, ita varia esse peccata manifestum est. Colore habituque diiudicantur lepræ, sic peccata specie atque pondere. Non incongrue igitur ipsa septem capitalia vitia, septem generibus lepræ nunc comparare conabimur. Prima quidem lepra describitur coloris albi in cute carnis uiuæ cum capillorum aspectu mutato. Albedo ista pallor inuidiæ est. Inuidus de alieno bono dolens, liuidam per se fert faciem: dumque male affecti animi stimulis agitur & inquietatur, in carne uiua vitium esse dicitur, tunc autem & capillus muratur, cum relicto rationis consilio, cuius in capite sedes est, prauæ cupidinis affectum sequimur. Nihil autem nequius, quam quos imitari debemus, eis inuidere uelle. Alterum lepræ genus florere dicitur, ac totum quippe corpus a capite usque ad pedes occupare, quæ tamen munda esse putatur, nisi caro uiua apparuerit. Hanc equidem mentis torperem

Leu. 13

Inuidia.

Acedia